

Verdens bedste pædagog

Treårige Clara og Victor er ret så tilpasse og glade, når de fortæller om børn og voksne i Regnbuen i børnehaven Mælkevejen, og de glæder sig hver dag til at komme derhen.

Eftersom jeg er mormor til de to størrelser, er det selvsagt nogle år siden, det var mig, der hver dag fulgte og hentede deres mor og hendes bror i Den musikalske Børnehave.

I Den musikalske Børnehave blev børnene mødt af kærlige, smilende Britta, Kirsten, Ellen og Helle.

Ja, vel mødt, blev de. Jeg husker det sådan som en følelse af, at de voksne havde ventet på, at mine børn skulle komme.

Og den følelse tror jeg bestemt, også at børnene havde. Set frem til at se dem, havde pædagogerne. Og selv om de jo havde været hjemme hos sig selv og gøre andre vigtige ting og sove siden dagen før.

Jamen, så var det som om, at mine børn havde været i deres tanker imens.

For de huskede altid at spørge til, hvordan turen til svømmehallen var gået, eller om kaninen derhjemme var holdt op med at hoste.

Der var rum til at beundre de nye strømper og til at forundres over, hvor den løse fortand fra i går mon var blevet af.

Der var plads til at vise børnene kærlighed og give et kram, når der var brug for det.

Der var altid en, der kunne hjælpe med at vinke farvel, hvis der var brug for det, og der var vel at mærke et knæ at sidde på, hvis nogen var trist eller ked. En hjælpende hånd til at komme med i legen eller en regulator til at skrue op og ned for forskellige temperamenter, hvis det behøvedes.

At møde barnet, hvor det er

Men det jeg husker allerbedst er nok varmen og følelsen af, at mine børn blev mødt og set som dem, de var. At der blev lagt mærke til, hvad det var for et lille menneske, der kom ind i rummet.

At det ikke kun var en samling små objekter, der skulle passe ind i en bestemt kasse.

Naturligvis var der den bestemte kasse, der hed børnehaven og nogle rammer at udfolde sig indenfor.

Men der blev givet plads til det enkelte barn og herunder hjælp til at skrue op eller ned for regulatoren, når det behøvedes.

Professionel kærlighed vil jeg nok kalde det i dag.

Professionel kærlighed, forstået på den måde, at pædagogen udviser både engagement, nærhed og passion.

Anerkendelse som kærlighed er et andet ord herfor.

Eller måske vil jeg endda vove at kalde det for hjertets dannelse.

Hjertets dannelse forstået som det, man ikke umiddelbart og udelukkende kan nedfælde og vedtage. Men som er noget helt specielt, som nogle mennesker synes at være født til, og som andre må bestræbe sig på at tilegne sig.

For uden denne anerkendelse som kærlighed kan intet menneske, hverken børn, unge, voksne eller gamle trives, gro eller vokse.

Med anerkendelse som kærlighed og som en værdi eller et kompas, der er styrende for måden at være sammen med andre på. Noget, fagpersoner og professionelle omsorgsgivere for mennesker i alle aldre, og fra vugge til krukke, mange steder arbejder ud fra, og som er målet for deres arbejdsplads. Til gavn og glæde for de mennesker, de så at sige holder i deres hænder hver eneste dag.

Anerkendelse som kærlighed

Meget vand er løbet i åen og andre steder, siden mine børn i Den musikalske Børnehave den gang til mine børnebørn i Regnbuen i dag.

Mangt og meget er hændt siden da. Meget godt og meget skidt. Meget er forandret og ændret. Handleplaner for børn, der knapt har set dagens lys, læringsmål og skemaer har sneget sig helt ind i dagplejen, vuggestuen og børnehaven siden da. De varme hænder er lige fra vugge til krukke blevet færre og nogle steder erstattet af papirarbejde og dokumentation for, at regler bliver overholdt, så børn og andre mennesker kan leve op til det, de skal kunne på bestemte tidspunkter. Vedtaget af nogen, der ikke ved, hvad det vil sige at være barn, som af flere grunde, somme tider politiske, måske bare har glemt det. Eller som endnu ikke har oplevet, hvordan det er at være gammel.

Men vuggestuen og børnehaven er ikke blot et sted, hvor børn bliver passet, fordi far og mor er på arbejde.

Vuggestuen og børnehaven skal også være med til at skabe livsduelige voksne. Og det gøres efter min bedste overbevisning blandt andet ved at give kærlighed. Anerkendelse som kærlighed.

Og jeg tror faktisk ikke, at de dygtigste omsorgsgivere kan lade være med at give kærlighed, ligesom jeg ikke et øjeblik er i tvivl om, at pædagogens kærlige tilgang kan styrke børns selvfølelse, så de bliver bedre rustet til at klare sig.

Derfor skal en god pædagog turde vise børnene kærlighed.

Tak

Det turde de godt den gang i Den musikalske Børnehave.

Og det tør pædagogerne i dag i Regnbuen i Børnehaven Mælkevejen også.

Jeg kan mærke det på Clara og Victor.

Jeg hører det fra deres mor og far, og jeg er ikke i tvivl om det, for jeg mærker det og ser det, når jeg får lov til at hente dem.

Jeg kan faktisk lugte den gode stemning helt ud på vejen.

Så kære Charlotte, Victoria, Helle og I andre gode voksne i Regnbuen.

Tak, fordi I hver dag møder mine børnebørn med varme og kærlighed. Ikke den samme relation som den mellem dem og deres mor og far. Men med en professionel kærlighed.

Tak, fordi I har øje for, hvordan de har det netop den dag.

Tak, fordi I udviser fleksibilitet i forhold til det enkelte barn, og fordi I er til stede i forhold til børnene.

Tak fordi, I møder børnene, hvor de er, og fordi I er oprigtigt interesseret i at hjælpe dem på vej.

Tak fordi I smiler og giver børnene gode rammer for leg og udvikling.

Tak fordi, I synes at se og at vide, hvad det enkelte barn virkelig har brug for.

Tak fordi I tager jer tid til at fortælle Clara og Victors mor og far om, hvordan dagen er gået og også om de små alvorlige eller sjove ting, der er sket i dagens løb.

Tak fordi, I også tager jer tid til at hilse varmt på os bedsteforældre og til at dele vores og vores børnebørns glæde over at blive hentet af os.

Jeg tror desværre ikke, vi er så gode til at fortælle jer alt det her.

Men jer I Regnbuen og rundt om derude i landets børnehaver og andre omsorgsgivere. Hvad enten I er pædagoger, lærere, læger, sosuassistenter, plejehjemsledere, hjemmehjælpere, frivillig eller noget andet, der med jeres professionelle kærlighed og tilgang til de mennesker, hvis liv I holder i jeres hænder:

I skal vide, at I gør en verden til forskel. Og til jer skal der lyde en varm og hjertelig tak.

Må I dertil få ordentlige rammer, flere hænder og færre skemaer for at udfolde det, I er verdensmestre i.